

رویکردهای مدیریت دانش و الگوهای شکاف‌های دانشی در عصر فناوری

■ نسترن سیمار اصل

دانشجوی دکترای مدیریت بازرگانی دانشکده اقتصاد و
مدیریت دانشگاه اصفهان
پژوهشگر مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی
nastaran_simar@yahoo.com

■ حسین رحمان سرشت

استاد دانشکده مدیریت و حسابداری
دانشگاه علامه طباطبائی
hrahmanseresht2003@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۰۸/۱۲
تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۰۹/۰۲

چکیده

در اقتصاد دانش محور، قابلیت کسب دانش و توسعه، تسهیم و کاربرد آن در سازمان‌ها می‌تواند منجر به خلق مزیت رقابتی پایدار برای آنها شود. به نظر می‌رسد نخستین گام ورود به دنیای مدیریت دانش، بررسی رویکردهای موجود در رابطه با آن باشد. پس از آن بررسی شکاف‌های مدیریت دانش لازم و ضروری به نظر می‌رسد. زیرا ناتوانی سازمان‌ها در شناسایی و برطرف کردن این شکاف‌ها پیش از پیاده‌سازی برنامه‌های مدیریت دانش، تأثیر نامطلوبی بر مرحله پیاده‌سازی آن می‌گذارد. در این مقاله ابتدا شرح کوتاهی از مدیریت دانش و ضرورت پیاده‌سازی آن بر اساس مقایسه آمار و ارقام کشورهای پیشرو در مدیریت دانش و شاخص‌های اقتصادی آنها ارائه شده است. همچنین در راستای توجیه ضرورت مدیریت دانش، به مقایسه میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌های پیشروی جهانی در فعالیت‌های تحقیق و توسعه به عنوان شاخصی از مدیریت دانش با سودآوری و درآمد آنها پرداخته شده است. در بخش بعد، وضعیت رشد دانش در ایران از طریق ارائه رتبه ایران در رابطه با تولید علم در مقایسه با شانزده کشور دیگر ارائه شده است. در ادامه پس از توضیح مختصی در رابطه با اقتصاد دانش - محور، کشورهایی با سطوح درآمدی بالا، از نظر رتبه اقتصاد دانش - محور با کشورهایی با سطح درآمد پایین و متوسط مقایسه شده‌اند. در بخش بعد، پیشینه مدیریت دانش و سپس رویکردهای مدیریت دانش شامل رویکردهای مکانیکی، سیستمی، مبتنی بر شایستگی‌های کلیدی و رفتاری- فرهنگی و در نهایت، دو الگوی شکاف‌های مدیریت دانش شامل الگوی لاوریج و پیرس [۱] و الگوی شکاف‌های دانشی لین و همکارانش [۲] ارائه شده است. در بخش نتیجه‌گیری، اولویت اتخاذ رویکردهای سیستمی، فرهنگی / رفتاری و مبتنی بر شایستگی‌های کلیدی بر اتخاذ رویکرد سنتی مکانیکی و همچنین قابلیت کاربرد مدل مبتنی بر شرایط اجتماعی - اقتصادی و انگیزشی افراد در سطح کلان و مدل مبتنی بر شش شکاف مدیریت دانش در سطح خرد عنوان شده است.

وازگان کلیدی

مدیریت دانش، اقتصاد دانش محور، شکاف دانشی، رویکرد سیستمی، رویکرد مکانیکی، رویکرد شایستگی کلیدی، فرهنگی / رفتاری رویکرد

مقدمه

تبديل شده است [۶۵] بنابراین بسیاری از سازمان‌ها به منظور بهره‌برداری از دانش کارکنان آشکار شد که قریب به اتفاق مدیران ارشد این سازمان‌ها باور داشتند که در نتیجه اتخاذ رویه‌های ضعیف و ناکارآمد مدیریت دانش، فرصت‌های اثربخشی تصمیمات اتخاذ شده و بهبود جایگاه بی‌شماری را در زمینه کسب و کار داده‌اند. [۳] همچنان که اقتصاد به سوی دوره فرآصنعتی حرکت می‌کند، دارایی‌های ناملوموسی مانند دانش رقبتی خود به اتخاذ این نظامهای دانشی را می‌نماید. در عصر نوظهور اقتصاد مبتنی بر پرداخته‌اند [۷]. در عصر نوظهور اقتصاد مبتنی بر دانش، سازمان‌ها دریافت‌هایی که از طریق به کار آن با نگاهی به آمار و ارقام کشورها و شرکت‌های پیشرو در مدیریت دانش، ارائه شده است. در صاحب‌نظران بر آن است که دانش به محور تحول اقتصاد جهانی و منشاء خلق ارزش در سازمان‌ها می‌باشد. بر اساس پژوهشی که توسط چونگ^۱ در

1. Chong, 2000

جدول ۱- رتبه‌بندی کشورها بر اساس شاخص رقبایی رشد، تعداد تولیدات علمی و تولید ناخالص ملی سرانه [۱۶]، [۱۷] و [۱۸]

متعدد و آمار و ارقام موجود نشانگر آن است که کشورهایی که در ایجاد دانش از سایرین پیشی گرفته‌اند، از نظر رشد رقابتی و قدرت اقتصادی نیز در مرتبه‌ای بالاتر از دیگران هستند. همچنین کشورهایی که از وضعیت اقتصادی مناسبی برخوردار نیستند از ضعف در شالوده‌ها و زیربنای‌های دانشی خود رنج می‌برند. آمار و ارقام جدول ۱ می‌تواند شاهدی بر این مدعای باشد.

در جدول ۱ شاخص رقابتی رشد (GCI^۰) به وسیله شاخص‌هایی چون کیفیت محیط کلان اقتصادی، وضعیت نهادهای دولتی و آمادگی هر کشور برای پذیرش فناوری سنگینه می‌شود.

سیستم‌های متعلق به سازمان، گروههای کاری از جمله جماعت‌های حرفه‌پیشه^۱ و شبکه‌های نوآوری و شایستگی‌ها و مهارت‌های مربوط به وظایف کاری هستند که منبع مهمی برای خلق ارزش به شمار می‌روند [۱۲]. می‌توان چنین بیان کرد که ریشه‌های تاریخی مدیریت دانش در برگیرنده مباحث زیر هستند: دین و فلسفه جهت درک ماهیت و نقش دانش، روانشناسی جهت درک نقش دانش در رفتار سازمانی، اقتصاد و علوم اجتماعی جهت درک نقش دانش در اجتماع و نظریه کسب و کار جهت درک نقش دانش در کار و سازماندهی آن [۱۳].

مدیریت دانش و فضورت پیاده‌سازی آن

(Hoffman et al., ۲۰۰۵) هافمن و همکارانش در این باورند که مدیریت دانش، فرایند خلق و تشهیم دانش به گونه‌ای است که بتوان آن را به شیوه‌ای اثربخش در سازمان به کار برد [۱۴]. از سوی دیگر، گوپتا و دیگران مدیریت دانش را به عنوان فرایندی که به سازمان در جهت یافتن، انتخاب، توزیع و انتقال اطلاعات و تخصص مورد نیاز برای فعالیت‌هایی از قبیل حل مسئله، یادگیری پویا، برنامه‌ریزی راهبردی و تصمیم‌گیری کمک می‌کند، تعریف می‌کنند [۱۵]. نتایج تحقیقات

- 1. Knowledge is Power
 - 2. Knowledge for Knowledge
 - 3. Tangible Assets
 - 4. Intangible Assets

- ## 5. Community of practice

- ۶- ارقام مربوط به تدبیرمندی ساختار قابقی رشد (۲۰۰۴) است.
 ۷- این ارقام بر اساس نوشتهای با عنوان: دانش ایران در سطح
 بین‌الملل، نمایش تعداد تولیدات علمی کشورهای مورد مطالعه
 گردآوری شده است.

با اقتصاد دانش محور ارائه شده است. سپس رویکردهای مدیریت دانش و الگوهای شکاف‌های دانشی و در انتهای، نتیجه‌گیری مقاله آورده شده است.

پیشینه مدیریت دانش

فرانسیس بیکن با عبارت معروف خود تحت عنوان "دانش، قدرت است" در نخستین کتاب خود تحت عنوان "در ستایش دانش" ملاک شناسایی افراد را دانش آنها عنوان کرده است [۹]. پیتر دراکر از صاحب نظران علم مدیریت نیز در تألیف خود تحت عنوان "جامعه فراسرمایه‌داری" به تشریح روند تاریخی دانش پرداخته است. وی معتقد است مقاصد اجتماعی دانش طی سه دوره زمانی متتحول شده‌اند: اول، دوره زمانی پیش از سال ۱۷۰۰ میلادی (دوره دانش برای دانش، روشنگری و خرد)، دوم بین سال‌های ۱۷۰۰ تا ۱۸۸۱ میلادی (دوره ابداع فناوری) و سوم، از سال ۱۸۸۱ میلادی آغاز شده و با اصول مدیریت علمی فردربیک تیلور به اوج خود رسیده است [۱۰].

این موضوع به صورت گستردگی مورد اجماع صاحب‌نظران قرار گرفته است که در طی پنجاه سال اخیر اقتصادهای در حال توسعه دچار نوعی تغییر تدریجی شده‌اند. به گونه‌ای که گوشه‌ای در رأس این تغییرات قرار داشته است [۱۱] پیش از انتقال به سمت اقتصاد مبتنی بر دانش، منابع عمده خلق ارزش اقتصادی، دارایی‌های مشهود همچون زمین، کارخانجات، ابزار و ماشین آلات و مواد خام (که به آنها سرمایه‌های ساختاری، فیزیکی و سخت اطلاق می‌شود) بود، حال آنکه در اقتصاد مبتنی بر دانش، دارایی‌های نامشهود شامل دانش غیر رسمی نهفته در ساختارها و

8. World Bank Group(2004)
 9. Growth Competitiveness Index
 10. Institute for Scientific Information (ISI)

جدول ۲- رتبه جهانی، سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه، درآمد و سودآوری شرکت‌های جهانی [۲۱،۲۰]

سود (میلیون دلار)	درآمد (میلیون دلار)	سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه (میلیون دلار)	رتبه جهانی	شرکت	صنعت
۳۵۳۶	۱۸۶۱۰۶	۵۳۴۲	۷	دایملر	اتومبیل
۱۲۱۱۹	۱۸۵۸۰۵	۵۲۲۷/۵	۸	توبوتا	
۱۵۸۷۳	۹۳۴۹۴	۴۵۱/۵	۲۶	اج اس بی سی	بانکداری
۵۵۲۴	۶۴۴۴۱	۲۱۶	۶۷	سوسیته جنرال ^۲	
۷۰۹۳	۶۰۹۳۲	۸۶۵/۵	۷۱	فرانس تله ^۳	ارتباطات
۵۵۲۴	۴۸۸۳۳	۵۹۴	۱۰۸	تلفونیکا ^۴	
۸۰۸۵	۵۱۲۵۳	۵۸۲۴	۱۰۱	فایزر ^۵	داروسازی
۲۸۰۵	۳۵۴۲۹	۴۴۵۰/۵	۱۵۹	سانوفی اونتی ^۶	
۶۰۵	۴۲۳۱۹	۱۵۵۴	۱۳۳	فوجیتسو ^۷	نرم‌افزار
۱۲۲۵۴	۳۹۷۸۸	۲۶۳۸	۱۴۰	مایکروسافت	

دانش به شمار می‌روند. از سوی دیگر، می‌توان با نگاهی به ارتباط میان توسعه مدیریت دانش و وضعیت سودآوری شرکت‌های جهانی موفق نیز به نوعی لزوم پیاده‌سازی نظام‌های مدیریت دانش در سطح سازمان‌ها را توجیه کرد. یکی از شاخص‌های برخورداری سازمان‌ها از مزیت دانشی، میزان سرمایه‌گذاری آنها در فعالیت‌های تحقیق و توسعه است [۱۹]. بر اساس آمار و ارقام مربوط به سال ۲۰۰۶ می‌توان بین میزان مخراج تحقیق و توسعه^۸ سازمان‌های موفق جهانی - که آمار آنها هر سال توسط مجله فورچون چاپ می‌شود - و میزان سودآوری آنها، ارتباطی مستقیم مشاهده کرد. (جدول ۲)

شاخص اقتصاد دانشی^۹ طبقه‌بندی می‌شوند. این شاخص که میزان آمادگی هر کشور یا ناحیه را برای پذیرش نظام اقتصادی دانش محور نشان می‌دهد، از هفت عامل تشکیل شده که عبارتند از: عملکرد کلی اقتصادی، مشوق‌های اقتصادی و نظام نهادی (نظام اقتصادی و حکومانی)، نظام نوآوری، آموزش و منابع انسانی (آموزش، جنسیت)، فناوری اطلاعات و ارتباطات. در واقع همانگونه که در جدول ۳ نشان داده شده است، کشورهایی که در طبقات بالای درآمدی قرار دارند، از نظر رتبه‌بندی اقتصاد دانشی که در میان ۱۴۰ کشور جهان انجام شده است، رتبه بالاتری را از آن خود می‌کنند. لازم به ذکر است که کشور ایران در این زمینه، رتبه ۹۸ را کسب کرده است.

شاهد ذکر شده حاکی از آن است که بین رشد بیشتر دانش و رویه‌های مدیریت دانش در کشورها و سازمان‌های موفق جهان و وضعیت اقتصادی و سودآوری آنها رابطه مثبتی وجود دارد. پیشرفت‌های سریع فناورانه و علمی بر مبنای فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات، شبکه‌ها، رقابت بین‌المللی و محصولات مبتنی بر دانش مانند خدمات نقش اساسی را ایفا می‌کنند [۲۴]. در گزارشی که هر ساله توسط بانک جهانی منتشر می‌شود، کشورهای متفاوت بر اساس

نگاهی به وضعیت رشد دانش در ایران

هر چند در رتبه بندی‌های مربوط به شاخص رقبتی رشد، کشور ایران در میان ۱۱۷ کشور مطرح نشده است، بر اساس دیگر آمار موجود از میان ۱۶ کشور آمریکا، انگلستان، ژاپن، آلمان، چین، فرانسه، کانادا، کره جنوبی، هندوستان، ترکیه، ایران، مصر، عربستان سعودی، پاکستان، کویت و عراق، کشور ایران در سال ۲۰۰۴ از نظر تولید علم قادر به کسب رتبه بارز نموده و درصد تولید دانش در ایران نسبت به جهان ۰/۱۹ درصد بوده است (www.Irandoc.ac.ir). آمار و ارقام ارائه شده، نشانگر آن است که در مقایسه با کشورهای توسعه یافته و سایر کشورهای در حال توسعه، کشور ایران مسیر طولانی جهت مدیریت بهینه دانش در پیش دارد و چنانچه بخواهد در عرصه بین‌المللی باسایر کشورهای راقابت کند، چاره‌ای مگر اتخاذ روش‌های نظاممند مدیریت دانش و از میان بر داشتن فاصله میان دانش موجود و دانش مورد نیاز خود نخواهد

1. Research and Development (R&D)
2. Societe Generale
3. France Tele

4. Telefonica
5. Pfizer
6. Sanofi Aventi

7. Fujitsu
8. Knowledge Economy Index (KEI)

(ویکردهای مدیریت دانش)

در این مقاله به چهار رویکرد مدیریت دانش تحت عنوانی رویکردهای مکانیکی، سیستمی، مبتنی بر شایستگی‌های کلیدی و رویکرد فرهنگی رفتاری اشاره می‌شود [۲۶]. همچنین این سه رویکرد با سه دیدگاه مدیریت دانش که توسط علوی و لیدنر تحت عنوانی دیدگاه‌های اطلاعات محور^۱، فناوری محور^۲ و سازمان محور^۳ مقایسه می‌شود [۲۷].

رویکرد مکانیکی^۴ مدیریت دانش: در این رویکرد، مدیریت دانش مستلزم به کارگیری فناوری و منابع جهت به دست آوردن بیشترین بازده نسبت به گذشته است. مفروضات اساسی این رویکرد عبارت است از دسترسی بهتر به اطلاعات از طریق روش‌های دسترسی ارتقاء، یافته و قابلیت استفاده مجدد از استناد [۲۶]. در این زمینه می‌توان به کاربرد فناوری‌های پشتیبانی کننده‌ای که در زمینه اجتماعی کردن، برونوی سازی، ترکیب و درونی سازی دانش موجود است، اشاره کرد. [۲۸] در این رویکرد، فناوری و اطلاعات نقش اصلی را ایفا می‌کنند. این رویکرد شباهت زیادی با مفهوم خط مونتاژ دارد که بر اساس آن ماشین و ابزار نقش اساسی را ایفا می‌نمایند و نه انسان. هر چند به کارگیری و پیاده‌سازی این رویکرد آسان است، اما پیامدهای آن محدودیت‌های بی‌شماری دارد. زیرا باید توجهی به مسائل انسانی، منجر به عدم استفاده بخشی از دانش سازمانی می‌شود. اینگ و همکارانش بر این باورند که بیشتر چالش‌های مدیریت دانش از نوع رفتاری و انسانی هستند نه از نوع مربوط به فناوری [۲۹]. این رویکرد، معادل با رویکرد اطلاعات محور و فناوری محور الگوی علوی و لیدنر است. زیرا در رویکرد اطلاعات محور، تأکید بر بهره‌مندی از

جدول ۳- رتبه‌بندی کشورها از نظر آمادگی برای پذیرش اقتصاد دانش- محور (۲۰۰۷)

طبقه درآمد	کشور	رتبه اقتصادی	رتبه نظام اقتصادی	رتبه نوآوری	رتبه آموزش	رتبه فناوری اطلاعات
طبقه درآمدی بالا	سوئد	۱	۱۳	۲	۶	۱
	دانمارک	۲	۷	۵	۲	۷
	نروژ	۳	۳	۱۶	۳	۹
	آمریکا	۱۰	۱۶	۴	۱۶	۱۳
طبقه درآمدی میانی	جمهورستان	۲۸	۲۸	۲۵	۲۹	۴۰
	مالزی	۴۰	۴۰	۴۲	۷۸	۳۷
	ترکیه	۵۳	۴۸	۵۴	۸۱	۵۹
	چین	۷۵	۷۶	۶۴	۸۷	۷۸

www.Worlbank.org

قابلیت‌های مبتنی بر مدیریت دانش سازمان به قیزان کافی اطلاعات و در رویکرد فناوری محور، توانایی آن در کسب و گسترش منابع دانشی در کنار سایر منابع سازمانی اطلاق می‌شود [۳۲]. بازتون، شایستگی‌ها را متشکل از مهارت‌ها، نظام‌های فنی خاص و نظام‌های مدیریتی می‌دانند که همگی ریشه در هنجارها و ارزش‌های موجود در سازمان دارند [۳۳].

رویکرد فرهنگی رفتاری^۵: این رویکرد که ریشه در مدیریت تغییر و مهندسی مجدد فرایند دارد، به دانش به عنوان یک موضوع مدیریتی می‌نگرد.

بر اساس این رویکرد، فناوری با وجود لازم بودن برای مدیریت منابع دانش آشکار، تنها راهکار مناسب در مدیریت دانش نیست. همچنین این رویکرد، بیش از آنکه بر به کار گیری منابع آشکار مقصود از نظام‌های (سیستم‌های) مدیریت دانش، جهت توزیع اطلاعات و دانش بین افراد مناسب و در زمان مناسب جهت خلق ارزش است [۲۶].

برای پشتیبانی و ارتقای فرایندهای خلق، یادگیری‌سازی، انتقال و کاربرد دانش به کار می‌رود [۳۱].

رویکرد مبتنی بر شایستگی‌های کلیدی^۶: این رویکرد، معادل با رویکرد اطلاعات محور و اساس دانش و گسترش شایستگی‌های دانشی است. بر اساس دیدگاه منبع محور مدیریت دانش،

1. Information-centric

2. Technology- centric

3. Organization-centric

4. Mechanistic Approach

5. Systematic Approach

6. Core Competency Approach

7. Cultural / Behavioral

8. Institutional Groupings

معروفی کرده است. وايلد (Wild, ۲۰۰۲) هم شکاف دانشی را به صورت تفاوت کمی و کیفی میان دانش موجود و دانش مورد نیاز سازمان تعریف کرده است. همچنین مدلی توسط (Lin, Yeh & Tseng, ۲۰۰۵) مطرح شده است که به معروفی ۶ شکاف دانشی در سطح راهبردی، برنامه‌ریزی، اجرایی و ادارکی^۱ می‌پردازد. لازم به یادآوری است که ناتوانی در شناسایی و بر طرف فناورانه (پیچیدگی، ناکارآمدی، تأکید بیش از حد و هزینه‌های نگهداری فناوری)، فرهنگی (عوامل سیاسی، عدم تمایل به تسهیم دانش و عدم تعهد مدیریت به مدیریت دانش) و محتواهی (عوامل ساختاری و عدم ارتباط محتواهی نظامهای مدیریت دانش با نیازهای سازمان) تقسیم کرد [۳۷].

[۲]

الگوهای شکاف دانش

الگوی لاویج و پیرس

ادبیات موجود در رابطه با توزیع دانش عمومی منجر به شناسایی نوعی شکاف دانشی که طبقات مختلف اجتماعی را از یکدیگر متمایز می‌سازد، شده است. به بیانی دقیق‌تر، افراد با موقعیت اجتماعی - اقتصادی پایین‌تر به طور معمول با سطوح پایین‌تری از اطلاعات سر و کار دارند. آنها همچنین به شیوه‌ای بسیار کند و آزمایش رسانه‌های جمعی - که می‌توان آنها را نوعی تلاش توزیع شده جهت افزایش دانش عمومی تلقی کرد - پاسخ می‌دهند. بدین ترتیب، زمانی که اطلاعات مربوطه، متنوع و به راحتی قابل دسترس باشد، افراد با موقعیت اجتماعی - اقتصادی پایین‌تر قادر خواهند بود این شکاف اطلاعاتی را که میان آنها و افراد با موقعیت اجتماعی - اقتصادی بالاتر ایجاد شده است، از میان بردارند.

محور علوی است که بنابر آن، مدیریت دانش باید هماهنگ با فرهنگ سازمان و سطح نیاز آن به دانش باشد [۲۷].

در واقع، دانش در بسترهای زمینه‌های متنوعی خلق می‌شود و درک کامل آن به صورت متمایز از بسترهای که در آن ایجاد شده، امکان پذیر نیست [۳۴]. درک این نکته حائز اهمیت است که مدیریت دانش، بیش از آنکه که یک مسئله تکنیکی باشد، یک مسئله فرهنگی است [۳۵].

پس از مروری بر رویکردهای مدیریت دانش، اکنون به شرح برخی ناکارآمدی‌ها در مدیریت دانش پرداخته و سپس الگوهای شکاف دانشی که به این ناکارآمدی‌ها دامن می‌زنند، ارائه می‌شود.

نکارآمدی‌های مداخل از اجرای سامانه‌های مدیریت دانش

در مجموع شکاف دانشی^۱ به صورت تفاوت در توانمندی کنونی شرکت و توانمندی مطلوب و مورد نیاز آن در ارتباط با مدیریت دانش تعریف می‌شود. هال و آندریانی [۳۸] در پژوهش‌های خود، شکاف موجود بین دانش کنونی و دانش مورد نیاز سازمان به ویژه در زمان معرفی کالا یا خدمات جدید توسط سازمان را مطرح کرده‌اند [۳۸]. همچنین، مطالعات چندی به بررسی مفهوم "شکاف دانشی" به عنوان تفاوت میان توانمندی کنونی سازمان و توانمندی مورد نیاز آن برای مدیریت دانش پرداخته‌اند. لاویج و پیرس [۱] به شناسایی دو دسته از این شکاف‌ها تحت عنوان شرایط اقتصادی اجتماعی و ویژگی‌های موقعیتی ویژه افراد پرداخته‌اند که در ادامه به آنها اشاره خواهد شد. همچنین (Tiwana, ۲۰۰۱) برخی شکاف‌های زیرینایی را که مانع از ایجاد سیستم‌های مدیریت دانش می‌شوند،

بسیاری از مدیران پس از استقرار سامانه‌های مدیریت دانش با صرف مبلغ مالی هنگفت در سازمان‌های خود، با مشاهده وجود ناهمانگی میان این سامانه‌ها با فلسفه‌های مدیریتی، فرهنگی و رویه‌های کسب و کار سازمان خود دچار نوعی استیصال می‌شوند. برخی مسائل از این دست، به شرح ذیل است: طرح‌ریزان و پیاده‌کنندگان آمادگرای سامانه‌های مدیریت دانش، معمولاً در ازدواج به سر برده و به جای طراحی این سامانه‌ها با توجه به اولویت‌بندی‌ها و ویژگی‌های سازمانی این کار را بر مبنای انگاشتها و باورهای شخصی خود انجام می‌دهند. همچنین سامانه‌های مدیریت دانش غالباً دارای قابلیت‌های غیر واقعی هستند که در نهایت منجر به ایجاد آزردگی و استیصال در کاربران می‌شوند. این گونه سامانه‌ها به جای تأکید و تمکز بر نیازها و فرصت‌های کسب و کار،

1. Knowledge Gap
2. Perception

اتما و کلاین (Ettema & Kline, ۱۹۷۷)

دو گونه وصف برای شکاف‌های دانشی قائل

شده‌اند که یکی از آنها از شرایط میان موقعیتی

مرتبه با زیستن در سطوح متفاوت اجتماعی-

اقتصادی نشأت می‌گیرد و یکی از مصاديق آن،

كمبود مهارت‌های ارتباطی در میان افراد با

موقعیت اجتماعی - اقتصادی نازل‌تر است. در

مقایسه با عوامل میان - موقعیتی، برخی

صاحب‌نظران، نظریه عوامل موقعیتی ویژه را ارائه

کردند. بر اساس این دیدگاه، افراد مرتبه با

سطح اجتماعی - اقتصادی نازل‌تر، انگیزه

كمتری برای دریافت اطلاعات داشته و یا اینکه

جنبه کارکردی بودن اطلاعات برای آنها کمتر

است. بر این اساس هنگامی که انگیزه این افراد

در کسب اطلاعات افزایش یابد یا هنگامی که

اطلاعات برای آنها جنبه کارکردی پیداکند، این

شکاف‌ها کوچکتر می‌شود و یا احتمالاً از میان

می‌روند. نظریه مربوط به عوامل میان - موقعیتی

چنین پیش‌بینی می‌نماید که متغیرهای مربوط

به موقعیت اجتماعی - اقتصادی افراد، قدرت

بیشتری در تبیین تفاوت‌های موجود در زمینه

میزان دانش افراد دارند و اثرات انگیزشی پس از

ثبت نگه داشتن اثرات مربوط به موقعیت

اجتماعی - اقتصادی کم‌رنگ خواهد شد [۱].

شکاف شش به عنوان فاصله میان انگاشت مدیران از دانش مورد نیاز برای افزایش رقابت‌پذیری سازمان و دانش کسب شده پس از پیاده‌سازی سیستم‌های مدیریت دانش در نظر گرفته می‌شود [۳۹].

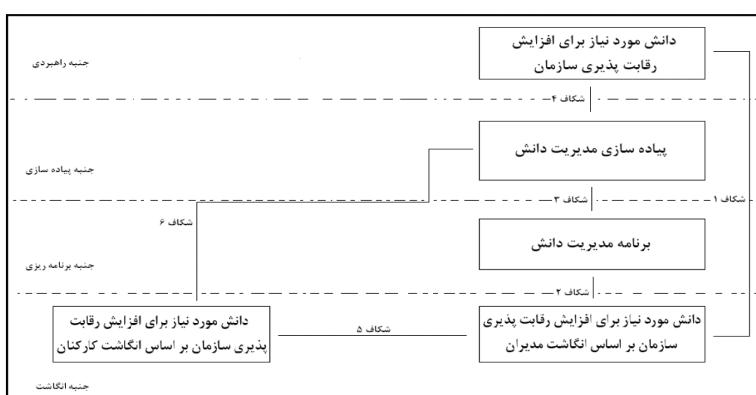
می‌توان از چهار جنبه راهبردی، انگاشتی (ادراسی)، برنامه‌ریزی و اجرا به این شکاف‌ها توجه کرد. بنابر جنبه راهبردی، سازمان‌ها باید جهت افزایش رقابت‌پذیری خود، دائماً به بررسی محیط درونی و بیرونی خود بپردازند و ناکامی آنها در انجام این امر، احتمالاً منجر به ایجاد شکاف میان دانش مورد نیاز برای افزایش رقابت‌پذیری سازمان (آنکونه که توسط مدیران ارشد درک شده است) و دانش واقعی مورد نیاز می‌شود. (شکاف ۱)

همچنین، ناکامی در ارزیابی فعالیت‌های مدیریت دانش، منجر به ایجاد شکاف بین پیامدهای اجرای سیستم‌های مدیریت دانش و نتایج درک شده توسط مدیران ارشد می‌شود. در جنبه انگاشتی به این مسئله توجه می‌شود که ممکن است مدیران ارشد سازمان، توانایی تعیین آنچه را که سازمان واقعاً به آن نیاز دارد نداشته باشند

شکاف چهار به عنوان فاصله میان دانش کسب شده پس از پیاده‌سازی سیستم‌های مدیریت دانش و دانش مورد نیاز برای افزایش رقابت‌پذیری سازمان تعريف شده است.

شکاف پنجم را می‌توان به صورت فاصله میان انگاشت مدیران از دانش مورد نیاز برای افزایش رقابت‌پذیری سازمان و انگاشت کارکنان از این موضوع در نظر گرفت.

شکاف شش به عنوان فاصله میان دانش و دانش مورد نیاز برای افزایش رقابت

شکل ۱- شکاف‌های دانشی [۳۹]

1. Transsituational
2. Situation-specific

الگوی شکاف‌های دانشی لین

این مدل بر اساس مفهوم زنجیره ارزش دانش

(Holsapple & Singh, ۲۰۰۱) و ماربیچ

دانش (Nonaka, ۱۹۹۱) جهت نشان دادن

شکاف‌های مدیریتی که در خلال اجرای

سیستم‌های مدیریت دانش ممکن است به وقوع

پیوندد ایجاد شده است. همانگونه که در شکل ۱

نشان داده شده است، در این مدل شش نوع

نخست با در نظر گرفتن عوامل اجتماعی-اقتصادی و انگیزشی افراد در کسب اطلاعات و دانش بیشتر در سطح کلان و ملی دارای کاربرد بوده و الگوی دوم با در نظر گرفتن ۶ شکاف مدیریت دانش در ۴ سطح راهبردی، برنامه ریزی، انگاشتی و اجرایی بیشتر در سطح سازمانی مطرح باشد.

References

1. Lovrich, N. P., Pierce, J.C. (1984). Knowledge gap phenomena effect of situation-specific and transsituational factors. *Communication Research*, 11(3), 415-418.
2. Lin, C., Yeh J. M., Tseng S.M. (2005). Case study on knowledge management gaps. *Journal Of Knowledge management*, 9 (3), 36-50.
3. Smith, A.D.(2004).Knowledge management strategies: A multi-case study. *Journal of Knowledge Management*, 8(3), 6-16.
4. Chai, B., Bloodgood, J.M. (2006). The paradoxes of knowledge management: An eastern philosophical perspective. *Information and Organization*, 16, 1-16.
5. Kakabadse, n.K., Kakabdse, K., et al.(2003). Reviewing the knowledge management literature: Towards a taxonomy. *Journal of Knowledge Management*, 7(4), 75-91.
6. Huang, A.S.(2003). Training strategies in the management of knowledge. *Journal of Knowledge Management*, 7(3), 92-104.
7. Rao, L., Muata, K., Bryson, O. (2006). Towards defining dimensions of knowledge systems quality. *Expert Systems With Applications*. Article in press.
8. Huang, H., W., Shih H.Y.,Lin C.H. (2006). Can knowledge management create firm value: Empirical evidence from United States and Taiwan?. *The Business Review*, 5(1), 178-183.
9. Muller-Merbach, H. (2005). Francis Bacons praise: Knowledge, the source of power. *Knowledge Management Research And Practice*, 3(4), 45-46.
10. Nguen, T. V. (2002). Knowledge management literature review and findings

پیادهسازی سامانه‌های مدیریت دانش به وقوع می‌پیوندد، ضروری به نظر می‌رسد. در مقاله حاضر، پس از نگاهی به پیشینه مدیریت دانش، ۴ رویکرد دانشی تحت عنوانین رویکردهای مکانیکی، سیستمی، مبتنی بر شایستگی‌های کلیدی و فرهنگی / رفتاری مطرح شده است. همچنین بنا بر مقایسه آمار و ارقام ارائه شده، همچنین وجود داشته باشد. (شکاف ۵)

کشورهای پیشرو در تولید علم از نظر شاخص‌های اقتصاد کلان مانند تولید ناخالص داخلی نسبت به سایر کشورها، در وضعیت بهتری قرار دارند. در سطح خرد هم، از میان شرکت‌های برتر جهانی، آنها بیشتری که سرمایه‌گذاری بیشتری در تحقیق و توسعه داشته‌اند، در آمد و سودآوری بالاتری دارند. همچنین در مقایسه کشورها از نظر شاخص اقتصاد دانش محور، کشورهایی که رتبه‌های برتر را کسب کرده‌اند، کشورهایی بوده‌اند که در سطوح درآمدی بالا قرار گرفته‌اند. در واقع، شواهد فوق حاکی از آن است که برخورداری از مزیت‌های دانشی و مدیریت دانش، در توسعه و رونق اقتصادی کشورها می‌تواند مؤثر باشد. به نظر می‌رسد در عصر حاضر، رویکرد مکانیکی که صرفاً به ابزارهای فیزیکی و زیربنای فناوری اطلاعات (سرمایه‌های ساختاری) توجه می‌کند، جایگاه چندانی نداشته باشد. در مقابل، بهتر است به اتخاذ نوعی رویکرد تکیبی متشکل از رویکرد سیستمی با در نظر گرفتن نظاممند و جامع اجزای انسانی و فیزیکی مدیریت دانش، رویکرد مبتنی بر شایستگی‌های عملکردی کلیدی و گسترش شایستگی‌های عملکردی کلیدی و رویکرد فرهنگی / رفتاری که عناصر با اهمیت فرهنگی سازمانی، رفتار سازمانی و مدیریت تغییر را مد نظر قرار می‌دهد، پرداخت. از سوی دیگر در رابطه با الگوهای شکاف‌های دانشی، الگوی

که این مسئله می‌تواند منجر به ایجاد شکاف میان انگاشت مدیران ارشد از برنامه‌های مدیریت دانش و برنامه‌های مدیریت دانش باشد. (شکاف ۲) همچنین در یک سازمان به علت تفاوت در نقش، جایگاه و دانش حرفه‌ای مدیران ارشد و کارکنان، ممکن است تفاوت‌هایی در انگاشت آنها نسبت به مدیریت دانش وجود داشته باشد. (شکاف ۵)

همچنین این امکان وجود دارد که شکافی میان دانش مورد نیاز برای افزایش رقابت‌پذیری سازمان و دانش مورد نیاز بر اساس انگاشت کارکنان در هنگام پیاده‌سازی و اجرای سیستم‌های مدیریت دانش وجود داشته باشد. (شکاف ۶)

بنابر جنبه برنامه‌بازی، درک درست محیط درونی و بیرونی سازمان به مدیران ارشد این امکان رامی‌دهد تا برنامه‌های مناسبی برای اجرای مدیریت دانش، طرح ریزی کنند. اگر مدیران ارشد نتوانند این دانش کسب شده از محیط را در هنگام پیاده‌سازی سیستم‌های مدیریت دانش مد نظر قرار دهند، شکاف ۲ به وجود می‌آید. اگر کارکنان نتوانند در هنگام رویارویی با برنامه‌های مدیریت دانش آنها را درک کنند، شکاف ۳ ایجاد می‌شود. بنابر جنبه اجرایی، اگر اجرای سیستم‌های مدیریت دانش با برنامه‌های طرح ریزی شده برای آن هماهنگ نباشد، شکاف ۳ ایجاد می‌شود. همچنین عدم درک صحیح دانش مورد نیاز سازمان برای افزایش رقابت‌پذیری آن در هنگام اجرا، منجر به ایجاد شکاف ۴ می‌شود.

نتیجه‌گیری

شکی نیست که مدیریت دانش عنصری راهبردی در صحنه رقابت جهانی امروز است. بنابراین توجه به رویکردهای مطرح شده درباره آن و همچنین شکاف‌هایی که در خلال

- about perceptions of knowledge transfer in collaborative and process- oriented teams. The faculty of graduate school of education and Psychology. Pepperdine University. Proquest Information and Learning Company, 1-118.
11. Davenport, T. H., De Long, D. W., Beers M. C. (1997). Building successful knowledge management systems. *Managing The Knowledge Of The Organization*. Ernest And Young LLP.
12. Carson, E., Ranzijn, A., Madsen, H.(2004). Intellectual capital: Mapping employee and work group attributes. *Journal of Intellectual Capital*, 5(3), 443- 463.
13. Wiig, K. (1999). Knowledge management: An emerging discipline rooted in long history. *Knowledge Research Institute Inc*, 1-14.
14. Hoffman, J., Hoelscher, M. L., Sherif K. (2005). Social capital, knowledge management and sustained superior performance. *Journal of Knowledge Management*, 9 (3). 93-100.
15. Gupta, B., Lyer, L.S., et al.(2000). Knowledge management: Practices and challenges. *Industrial Management & Data Systems*, 100(1), 17-21.
16. The World Bank Group. (2004). Data Query. (Retrieved June 3, 2006) from: www.worldbank.org
17. Ansafi, S.(2005). Knowledge of Iran in international level. (Retrieved November 3, 2005) from: www.Iranknowledge.Irandoc.ac.ir (In Persian).
18. Lopez- Carlos, A.(2004).The Competitive Indexes. Retrieved August 3, 2006 from www.weforum.org.
19. Randeree, E. (2006). Knowledge management: Securing the future. *Journal of Knowledge Management*, 10(4), 145- 156.
20. Fortune Global 500. (2006). Retrieved November 1, 2008 from: cnnmoney.com.
21. Department for Innovation, Universities & Skills.(2006). Key sectoral trends in R&D: A comparison of UK and global performance. Retrieved October 30, 2008 from: www.Innovation.gov.uk.
22. Knowledge Economy. (2008). Retrieved November 5, 2008, from: www.wikipedia.org.
23. Lin, H.F., Lee, G.G. (2006). Effects of socio-technical factors on organizational intention to encourage knowledge sharing. *Management Decision*, 44(1), 74-88.
24. Beijerse, R.P. (2000). Knowledge management in small and medium-sized companies: knowledge management for entrepreneurs. *Journal of Knowledge Management*, 4 (2), 162-179.
25. The World Bank Group. (2007). Knowledge Economy Index (KEI) 2007 Ranking. Retrieved November 5, 2008 from: www.Worldbank.org.
26. Sharma, P. (2004). Knowledge Management. (1st Ed.). India: APH Publishing Corp.
27. Alavi, M., Leidner, D.E.(2001). Knowledge management and knowledge management systems: Conceptual foundations and research issues. *MIS Quarterly*, 25(1), 107-136.
28. Sicilia, M.A., Miltiadis, L., Et al.(2006). Integrating descriptions of knowledge management learning activities into large ontological structures: A case study. *Data & Knowledge Engineering*, 57, 111- 121.
29. Oppong, S.A., et al.(2005). A new strategy for harnessing knowledge management in e-commerce. *Technology in Society*, 27, 413-435.
30. Corso, M., Martini A., Pellegrini, L. (2006). Managing Dispersed knowledge Workers: The new challenge in knowledge management. *Technovation*, 26, 583-594.
31. Ngai, E.W.T., Chan, E.W.C.(2005). Evaluation of knowledge management tools using AHP. *Expert Systems with Applications*, 29,889-899.
32. Chuang, S.H.(2004). A resource-based perspective on knowledge management capability and competitive advantage: An empirical investigation. *Expert Systems with Applications*, 27, 459-465.
33. Kalling, T.(2003). Knowledge management and the occasional link with performance. *Journal of Knowledge Management*, 7(3), 67-81.
34. Ahn, H.J., Lee, H.J. et al.(2005). Utilizing knowledge context in virtual collaborative work. *Decision Support Systems*, 39, 563- 582.
35. Call, D. (2005). Knowledge management- not rocket science. *Journal of Knowledge Management*, 9(2), 19-30.
36. Wiig, K. (2002).New generation knowledge management: What may we expect?. *Knowledge Research Institute Inc*, 1-9.
37. Chua, A. Lam, W. (2005). Why KM projects fail: a multi-case analysis. *Journal of Knowledge Management*, 9 (3), 6-17.
38. Hall, R., Andriani, P. (2002). Managing knowledge for innovation. *Long Range Planning*, 35(7), 29-48.
39. Lin Chin-ho , Tseng Shu-Mei (2005). Bridging the implementation gaps in the knowledge management systems for enhancing corporate performance. *Expert Systems With Applications*. 29, 163-173.